

ACC. N:R M. 15075: 1-7.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Bernt Svensson, Glimåkra*
Härad: *Ö. Göinge* Berättare: " " "
Socken: *Glimåkra* Berättarens yrke: *snickare*
Uppteckningsår: *1960* Född år *1894* i *Glimåkra*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

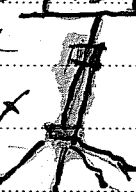
Kystan och hävar. s. 1-7.

LuF 115.

23/11-60

Härna (eller Hassna på Gäingska)
Härna gördes då garnet skulle färgas
eller användas till vävning, annars
nystades det till nystan, och detta
tillgicks så att man drag ut lätet
av garnet och ruspte ihop det till
en ball och hällde det mellan tummen
och pekfingret och snodde runt med
det samtidigt som man rolade på
träden, hällde man ballen i stilla
bleu inte nystan runt, man kunde
också ta en lit papper eller en lit
tyg till underlag.

Man tog en linan till spinnrockspulst
och tät ruller. litte kvar (Tjerner på
Gäingska var benämningen på ruller-)
eller också såddes man en brända med
några pinnar invagnade |||| där man

kunde ställa flera rullar samtidigt.
 Men när det fråga om att nysta in
 härna fanns det många olika sätt,
 dels kunde en ritta och hålla hävarn
 omkring lägga arnarna mellan en
 annan nystade, del kunde man
 hänga hävarn över två stältryggar
 som stälts in till varandra, samt också
 spår-kayarna en sig f. g. k. men där fanns
 dels en gammalvis till att fästa vid en
 handskina med en tråkrum sålde en
 skrivständer till att stå på golvet
 med axel och hade att lyfta upp samt
 flyttbara pinnar i bakom, själv
 har jag tillverkat en till att ställa
 fritt på ett bord eller stal.
 Det gäddes ett nystas av många sorters
 garn, och blev det på nystat på

att nygetan sålades som till två i stället
Då det gällde till så många man utom
innan man kördade och spann den
och så som kände till dessa saker kunde
säga hur långt det väckte till strumpor
eller vantar.

Som ordas nämligen så var det i regel då
det gällde färgning eller nämnings som
garvet härunder så det gällde använd
ning i hemmet, härvid utan redskap
har jag inte ett mer än rättit
tungryppt och arm-båg, men använd
används här i dessa trakter verktyg
som både 2-3. men fig 5 och 7 vara
de vanligaste. Starboken på härunderna
i hemmet var ju inte så många och
skulle de sägas, såldes som uplar sigt.
Redskaper 1-4 sågades ut och så bräda

för hand om vilket Trädslag som passar
till hand, antingen i husen eller också
om någon snickare i byggnad vilka
det pass gott om i dessa byggnader.

Käglat absolut mätt pass för inuti det
snickades för handmen något så när.

Skär man mätta den första ringen för
Trädet som det lätt att snickra ut hur
lång hela kärnan var. Men i husmen
vägdes kärnan i stället.

I husmen delade man upp kärnan
i olika delar (Fog) för att lättare hålla
den i ordning.

Spinnrockens ruller så att antingen kvar
sedan man slagit om linan till fyndigt
eller också tags den och ratta den för
en särskild ställning för en bräda med
platta för flera rullar H H.

Fig 5 och 7 vara de vanligaste verktygen
i dessa arter, och 4 armar, och ben används
på gämska för haspar. (Slappa garnet)
Härutinnan tillgick så att man påsta
ändam av garnet löst på ena häftet
drag så i rullen med ena handen
och håller tråden med andra handen
allt rättas sagt låt den läpa mellan
tummor och pekfinger och på så
sätt jämnade ut den på ringarna
(som den också användes)
På fig 7 var en skära i stället så att
man kunde lyfta upp armen och hela
trummor och då trummor klyvade
något på mitten kunde man dra
av hövar och sätta trumma och axel
på sin platt igen, och på fig 5 och 6
var en armad sked så den blev

nerfällbar.

Korsen gärdes yttre något så när
bestämda mått, tyvärr kan jag inte
uppgi de måtten.

Markeringsmärken vara mera till
får att hålla ordning på hären
så det gällde häruning i hemmen
och varje uppdelning benämndes
får jag, Häruningsverktyg
med näktervark har jag mig inte
bekant.

Denne ständeskap tillverkades och
i hemmen men i de fluta fallen
värestolsmakarna så det hörde till
deras yrke eller också av några
snickare vilka det fanns gott om i
dena byggen. Redskapen vara
i regel enkelt utförda, men vara

nådvändiga så det gällde att väva
i hemmet vilket var en vanlig sy-
omkring 1900-t. I denna byggen var
det i huvudsak dessa hämnings
metoder som nu nämnts som vara
vanliga.

Fog, användes just den delen härnan
som var avslutad.

Som Tralauvinggäva förkan och
sällan då detta i regel hörde väven
till, stämnet förkan spinnrocken
genom alla som Tralauvinggäva.

